

NÁRODNÍ
KNIHOVNA
OPAVSKÁ
CISKOVA 100/II

16204

Kat. komp.

I Mag. St. Dr. P

*Quaestio de iuramento
confirmatorio.*

2334 Bravo.

Quæstio de iuramento confirmatorio

Crescenti Joannis

QVÆSTIO

DE

Iuramento Confirmatorio.

Ad C. Quamuis.

DE PACTIS IN SEXTO.

Iuncta Auth. Sacramenta puberum. C. Si aduersus venditionem.

A

M. IOANNE CROSNERO I. V. D. pro die 27.
Martij. in Almâ Academia Cracouicn̄ ad di-
sputandum proposita. Anno Domini,
M. DC. XX.

CRACOVIA,

In Officina Matthiæ Andreouienfis.

IN ARMA
Illustrissimi & Reuerendissimi Domini.

16204 I

Illustres Luna magno iam lumine facta,
Inclita per uigiliu symbola consilij.
Vos o SZYSZKOWI curis noctisq; labores
Signatis, quos hic pro patria & Deo agit.
Ense eius pro aui laudem meruere supremam,
Noster at hos grandi consilio exuperat.

Illustriss. & Reuerendiss. Domino,
D. MARTINO SZY-
SZKOWSKI,

Dei Gratia Episc. Cracouienſi
Duci Seuerienſi. &c. &c.

Vigilantissimo Acad: Cancell.

Domino D. & Patrono suo S. & F.

Osteaquam in Academia Tua Illustris-
sime Praesul, ad reformationem studi-
orum diu iam olim exoptatam signum
sublatum est, in id quisq; ingenij sui
neruos intendit vt legi consensu totius
Vniuersitatis sancitae faciat satis. Ac licet me triennij
labor in Lubransciano ab ea lege videbatur exemisse,
prodire tamen in arenam non recusso, ratus veritatem
non alio ingenij nisu reperiri. Quae igitur nostri Scae-
uole, hoc est aequitatis magistri de Iuramento tanquam
fidei ac promissorum custode proponunt, ea sub Tuae
Illustrissimae Celsitudinis patrocinio publice discuten-
da propono. Te Cancellario nunc Academia restoruit,
vt videatur haec laus Diuina quadam ordinatione Tuo
regimini reseruata: aequum igitur est fructus legis omni
memoria

memoria dignæ Tuæ Amplitudini offerri, ab eo præ-
sertim qui primus ex Tua Academia studia Lubran-
sciana exuscitare cepit, eo quidem tempore satis ita
disponentibus, quo Tua Illustrissima Celsitudo ad Epi-
scopatum Cracouiensem, atq; adeo Academiæ Cancel-
lariatum feliciter peruenit. Accipe igitur Illustrissi-
mæ Præsul atq; me studiaq; mea defende, quod supplex
oro. DEVS Opt. Max. Illustrissimam Tuam Celsitu-
dinem seruet diu incolumem, ad Academiæ incremen-
tum, atq; quod his temporibus valde necessarium est ad
Reipublicæ subsidium. Vale. Dat. Cracouiæ ex
Contuber. Iurist. 23. Mart. Anno Dñi 1620.

Illustrissimæ & Reuerendissimæ
Celsitud. Tuæ æternum deuotus.

Ioannes Crosnerus. I. V. D.

Q V Æ S T I O.

De Iuramento confirmatorio.

Ad Cap: Quamuis. de pactis in 6.

Iuncta Auth. Sacramenta puberum.

C. Si aduersus venditionem.

V. Conuentio præter auctoritatem legis inita, vel propter publicam vtilitatem, aut fauorem certarum personarum prohibita, adiectione iuramenti, nec vi, nec metu præstiti confirmetur, adeó vt non solum pars iurans conuentioni stare compellatur, sed etiã vinculis periurij innodetur nec ne?

CONCLUSIO I.

Conuentio à Legibus nec approbata nec improbata propter iuramenti interuentum, omnino seruari debet.

Corollaria.

1. Pacta & conuentiones iuramento confirmatæ censentur.

consentur animo deliberato à partibus celebratæ
fuisse.

2. Ex nudo pacto dato actionem non oriri, ac-
cessione tamen iuramenti illam prouenire posse
credimus.

3. Stipulatio alteri per alterum facta de iure Ci-
uili nulla est; secus est adiecto iuramento.

4. Consuetudine introduci potest, vt ea quæ
sunt inualida propter legum indifferentiam, etiam
non accedente iuramento suam obtineant firmi-
tatem.

5. Interpositio fidei nonnunquam iuramento æ-
quiparatur, simileſque effectus producit.

CONCLUSIO II.

Conuentio propter publicam principaliter
utilitatem prohibita, iuramento confirmari
nequit.

Corollaria.

1. Publici fauoris causa, tunc lex aliquid statuiſ-
se censetur cum tam intentione, quam executione
commune bonum intuetur.

2. Clericus foro suo renuntians sub religione
iuramenti, & foro seculari parere promittens nihil
agit.

3. Instan-

3. Instantia litis quæ triennio extinguitur, non potest à partibus prorogari, vt ea duret vltra triennium iuramento quoque accedente.

4. Lex 2. C. de agricolis & censitis. hodie locū non habet; quamuis olim propter fauorem publicum, contrarium iuramento quoque stabilitū non subsistebat.

5. Cū ædificiorū in ciuitate publicus sit fauor, olim institutum fuit, ne iuramento talis conuentio roboraretur, qua deformari ædificia contingeret.

CONCLUSIO III.

Propter fauorem personarum, contractus à legibus prohibiti, adiectione iuramenti firmi ratiq̃ue erunt.

Corollaria.

1. Filius qui iurauit in manibus patris, se non alienaturum bona immobilia sine autoritate iudicis, & consensu curatoris, postea que alienauerit apposito iuramento non obligatur.

2. Minor cuius contractus sine consensu curatorum leges veterunt, propter adiecti iuramenti vim, stare contractui tenebitur.

3. Filij familias alienatio bonorum, in quibus pater habet

ter habet vsumfructū, iuramento non confirmatur.

4. Feudi concessio à minore facta, non adhibitis partibus curiæ, etiamsi iuramentum interuenerit inualida est.

5. Mulier virtute iuramenti, non certiorata de beneficio Velleiani pro alio intercedens efficaciter obligatur.

CONCLUSIO IV.

Per vim vel metum iuramenta extorta, ad confirmandum aliquem actum, inualida sunt.

Corollaria.

1. Tam minoris quam maioris iuramentum vi vel metu extortum, nullius est momenti.

2. In foro conscientiæ iuramenta per vim vel metum præstita, obligant.

3. Si quis iuramentum vi vel metu extortum, secundo iuramento comprobauerit, se nolle facere quærimoniã de tali vi aut metu, nihil agit.

4. Prout in cæteris contractibus, ita & in iuramento vis vel metus intelligendus est, qui in virum constantem cadere posset.

5. Per dolum quoque iuramentum extortum non obligat.

CON-

CONCLUSIO V.

Pars iuramento non satisfaciens, & promissum præstare cogetur, & periurij macula notabitur.

Corollaria.

1. Cui non est satisfactum ratione contractus, iuramenti actione ex eodem contractu promananti experiri poterit.

2. Usuras iuramento soluere promittens, licet aduersa pars, eas petere non possit; iurans tamen metu periurij eas soluere tenebitur.

3. Periurium extra ordinem Iudicis officio puniri verius est de iure Ciuili.

4. Per sententiam periuro declarato, si collatio beneficij facta fuerit, est ipso iure nulla.

5. Necessitas vel impossibilitas excusat à periurio.

Sub felicibus auspicijs Admodum Reuerendi
P. & Magnifici Domini M. SEBASTIANI
KRVPKA, I. V. D. & Professoris, Canonici
Cracouieñ. Præpositi Vielic. & Academiæ Ge-
neralis RECTORIS.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0020571

